

KETELBINKIE

Solo (koor zachtjes neuriën)

Toen wij van Rotterdam vertrokken
met de Edam een ouwe schuit
Met kakkerlakken in de midscheeps
en rattennesten in't vooruit
Toen hadden wij een kleine jongen
Als "Ketelbink" bij ons aan boord
Die voor de eerste keer naar zee ging
en nooit van haaien had gehoord.

Koor Die van zijn moeder aan de kade,
wat schuchter lachend afscheid nam
omdat hij haar niet durfde zoenen,
die straatjongen uit Rotterdam.

Solo (koor zachtjes neuriën)

Hij werd gescholden door de stokers (!)
omdat ie van de eerste dag
Toen wij maar net de pier uit waren
al zeeziek in het "fok-sle" lag
En met jenever en citroenen
werd hij weer op de been gebracht
Want zieke zeelui zijn nadelig
en brengen schade aan de vracht.

Koor Als ie dan sjouwend met z'n ketel
van de kombuis naar voren kwam
dan was het net een brokkie wanhoop,
die straatjongen uit Rotterdam.

Solo (koor zachtjes neuriën)

Wanneer hij 's avonds in zijn kooi lag
En na zijn sjouwen eind'lijk sliep
Dan schold de man die "wacht te kooi" had
Omdat hij om zijn moeder riep
Toen is ie op een mooie morgen
't Was in de Stille Oceaan
Terwijl ze brulden om hun Koor KOFFIE
niet van zijn kooi goed opgestaan.

Koor En toen de stuurman met kinine
en wonderolie bij hem kwam
Vroeg hij een voorschot op zijn gage,
voor 't ouwe mens in Rotterdam.

Solo (koor zachtjes neuriën)

In zeildoek en met rooster baren
Werd hij die dag op 't luik gezet
De Kapitein lichtte zijn petje
En sprak met groc-stem een gebed
En met een **koor** "1-2-3 in Godsnaam!"
Ging 't Ketelbinkie over boord
Die 't ouwetje niet durfde zoenen
Omdat dat niet bij zeelui hoort.

Koor De man een extra mokkie "schoot-an"
en 't ouwe mens een telegram
Dat was het einde van een "zeeman"
Laatste regel vertragen
Die- straatjongen- uit- Rotterdam.

EINDE